

Такі дії, на нашу думку, є одним із варіантів запуску «маховика» вітчизняної економіки, а отже підвищення якості ресурсної бази та зниження надлишкової ліквідності банківської системи.

Список літератури

1. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>.
2. Офіційний сайт Державного комітету статистики [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

УДК 336.7

К. В. Мстоян,

аспірантка кафедри менеджменту банківської діяльності
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»,
асистент кафедри банківської справи
Криворізький економічний інститут
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ НБУ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАДІЙНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ

Надійність певної системи можна трактувати як можливість виконувати покладені на неї функції впродовж визначеного проміжку часу за певних умов [3]. Банк, як складова банківської системи країни, вважається надійним, якщо відсутні сумніви щодо можливості виконання ним власних зобов'язань перед кредиторами та вкладниками. Тобто мова йде про відсутність негативних проявів у поточній діяльності банку, виконання останнім нормативів та дотримання законодавства. Саме цей аспект підлягає регулюванню з боку Національного Банку України, як установи, що є головною ланкою банківської системи.

Забезпечення надійності банківської системи України НБУ здійснює через систему банківського регулювання та нагляду. Згідно ст. 55 Закону України «Про банки і банківську діяльність», головна мета банківського регулювання і нагляду — безпека та фінансова стабільність банківської системи, захист інтересів вкладників і кредиторів [2].

Національний банк здійснює постійний нагляд за дотриманням банками банківського законодавства, нормативно-правових актів НБУ і економічних нормативів. Але, поряд із жорстким контролем

норм та правил, банківське регулювання має носити обачливий, гнучкий характер, щоб не обмежувати банки в своїй діяльності, зберігати добросовісну конкуренцію в галузі банківництва, не стримувати розвиток фінансових установ цього сектора.

Основні напрямки банківського регулювання та нагляду наступні:

1) розробка законодавчого підґрунтя та нормативних вимог щодо роботи банків;

2) проведення процедури ліцензування банківської діяльності;

3) контроль за роботою комерційних банків та їх підтримка.

Перший та другий напрямки передбачають здійснення превентивних заходів банківського регулювання, тобто тих, що покликані попередити загрозу стабільності. Їх необхідно вживати на попередньому етапі банківської діяльності. Отже, банки функціонують на основі Закону України «Про банки і банківську діяльність», крім того є численні підзаконні акти, що регулюють окремі аспекти банківництва. Статтею 56 ЗУ «Про НБУ» визначено право НБУ щодо законодавчої ініціативи та видачі нормативно-правових актів з питань, віднесених до його повноважень, які є обов'язковими для органів державної влади і органів місцевого самоврядування, банків, підприємств, організацій та установ незалежно від форм власності, а також для фізичних осіб [1].

У цілому до превентивних заходів банківського регулювання належать:

— встановлення вимог до капталу банку та його формування;

— вимог до ліквідності банків;

— обмеження ризиків;

— обмеження сфери діяльності;

— вимоги до керівних осіб банків;

— технічні вимоги до приміщень та обладнання установ;

— нормативи обов'язкового резервування;

— вимоги до формування резервного фонду банків.

Третій напрямок банківського регулювання та нагляду передбачає здійснення протекційних заходів. Ці заходи застосовуються у разі виникнення несприятливої ситуації, що здійснює загрозу стабільності банку. До таких заходів належать:

— підтримка ліквідності банків з боку НБУ шляхом рефінансування;

— забезпечення функціонування системи банківських вкладів;

— формування банками резервів за операціями;

— призначення у разі необхідності тимчасової адміністрації банку, що допомогла б подолати проблему;

—надання консультаційної та інформаційної підтримки.

На нашу думку, превентивні заходи мають бути адекватними, чіткими та загальновизначеними. Щодо протекційних заходів, то у їх застосуванні важлива оперативність, адекватна оцінка ситуації, об'єктивність.

Для забезпечення надійності банки та Національний банк мають працювати злагоджено: перші чітко дотримуватись вимог та інструкцій, а другий — забезпечувати контроль та підтримку.

Список літератури

1. Про Національний банк України [Електронний ресурс]: Закон України № 3163-IV від 01.12.2005 р. — Режим доступу: [http:// www.rada.gov.ua](http://www.rada.gov.ua).

2. Про банки і банківську діяльність [Електронний ресурс]: Закон України № 2121 від 07.12.2000 р. — Режим доступу: <http:// www.rada.gov.ua>.

3. Энциклопедии маркетинга [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.proexport.ru/ru/02esencn.htm>.

УДК 368

О. В. Мурашко,

канд. екон. наук, доцент кафедри страхування,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадими Гетьмана»

РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИКА

Страхові резерви страховика знаходяться деякий час у його розпорядженні, мають цільове призначення та забезпечують своєчасне виконання страхових зобов'язань. Але вони забезпечують отримання додаткового доходу — доходу від інвестиційної діяльності від прийнятих активів визначених чинним законодавством.

Порядок розміщення коштів технічних резервів в Україні регламентується Законом України «Про страхування» стаття 31 (85/96-ВР), а також Розпорядженням Держфінпослуг «Про затвердження Правил формування, обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя» від 17.12.2004 № 3104; Розпорядженням Держфінпослуг «Про за-